MUTLULUÐUN HÝKAYESÝ.... Gönderen : nurdish - 07/05/2006 03:09 _____________________________________ Ýnsanoðlu mutluluðu hep hor kullanýyormuþ... Hep þikayetçi hep býkkýnmýþ... Birgün melekler mutluluðu saklamaya karar vermiþler... Saklayalým, zor bulsunlar... Zor bulduklarý için belki kýymetini bilirler diyerek baþlamýþlar tartýþmaya... Sorun büyükmüþ... Mutluluðu saklamak kolay deðilmiþ çünkü... Kimisi: '' Everest'in tepesine saklayalým'' demiþ, kimisi: '' Atlas Okyanusu'nun dibine'' demiþ. Tac Mahal'in kubbesi, Mekke sokaklarý, Ýtalyan sofrasý... Bir hastanenin yenidoðan odasý, dondurma külahý, þarap þiþesi.. Sigara paketi, lale bahçesi... Pek çok yer düþünmüþler ama hiçbiri yeterince zor gelmemiþ... Derken meleklerden biri: '' ÝÇLERÝNE SAKLAYALIM '' demiþ... '' Kimsenin aklýna gelmez içine bakmak!!!'' Ýþte o gün bugündür mutluluk insanýn kendi içinde saklýymýþ... Hiçbir mutluluk kolay gelmiyor.Kolay kolay gülmüyor insanýn yüzü... Emekte ve insanýn içinde saklý mutluluk... Ne baþkasýnýn ekmeðinde, ne baþkasýnýn evinde, ne de baþka bir þeyde... Bu yüzden gözünüz hep içeride olsun... Siz dýþýný boþverin, içine bakýn... Yakalayýn ve yaþayýn mutluluðu... ;) sevgiyle...,,,nurdish...,,, == Cevapla:MUTLULUÐUN HÝKAYESÝ.... Gönderen : nurdish - 07/05/2006 21:22 _____________________________________ EN TATLI YALAN....... Kýza bir partide rastlamýþtý.. Harika birþeydi. O gün peþinde o kadar delikanlý vardý ki... Partinin sonunda kýzý kahve içmeye davet etti. Kýz parti boyu dikkatini çekmeyen oðlanýn davetine þaþýrdý ama tam bir kibarlýk gösterisi yaparak kabul etti. Hemen köþedeki þirin kafeye oturdular. Delikanlý öyle heyecanlýydý ki, kalbinin çarpmasýndan konuþamýyordu. Onun bu hali kýzýn da huzurunu kaçýrdý... Ben artýk gideyim demeye hazýrlanýrken, delikanlý birden garsonu çaðýrdý. Bana biraz tuz getirir misiniz dedi. Kahveme koymak için. Yan masalardan bile þaþkýn yüzler delikanlýya baktý. Kahveye tuz! Delikanlý kýpkýrmýzý oldu utançtan ama tuzu kahvesine döktü ve içmeye baþladý. Kýz, merakla Garip bir aðýz tadýnýz var. dedi.. Delikanlý anlattý: Çocukken deniz kenarýnda yaþardýk. Hep deniz kenarýnda ve denizde oynardým. Denizin tuzlu suyunun tadý aðzýmdan hiç eksilmedi. Bu tatla büyüdüm ben. Bu tadý çok sevdim. Kahveme tuz koymam bundan. Ne zaman o tuzlu tadý dilimde hissetsem, çocukluðumu, deniz kenarýndaki evimizi ve mutlu ailemi hatýrlýyorum... Annemle babam hala o deniz kenarýnda oturuyorlar. Onlarý ve evimi öyle özlüyorum ki... Bunlarý söylerken gözleri nemlenmiþti delikanlýnýn... Kýz dinlediklerinden çok duygulanmýþtý. Ýçini bu kadar samimi döken, evini, ailesini bu kadar özleyen bir adam, evi, aileyi seven biri olmalýydý. Evini düþünen, evini arayan, evini sakýnan biri... Ev duyusu olan biri... Kýz da konuþmaya baþladý. Onun da evi uzaklardaydý. Çocukluðu gibi... O da ailesini anlattý. Çok þirin bir sohbet olmuþtu... Tatlý ve sýcak. Ve de bu sohbet öykümüzün harikulade güzel baþlangýcý olmuþtu tabii... Buluþmaya devam ettiler ve her güzel öyküde olduðu gibi, prenses, prensle evlendi. Ve de sonuna kadar çok mutlu yaþadýlar. Prenses ne zaman kahve yapsa prensine içine bir kaþýk tuz koydu, hayat boyu... Onun böyle sevdiðini biliyordu çünkü... 40 yýl sonra, adam dünyaya veda etti. Ölümümden sonra aç diye bir mektup býrakmýþtý sevgili karýsýna. Þöyle diyordu, satýrlarýnda: Sevgilim, bir tanem. Lütfen beni affet. Bütün hayatýmýzý bir yalan üzerine kurduðum için beni affet. Sana hayatýmda bir tek kere yalan söyledim.. Tuzlu kahvede. Ýlk buluþtuðumuz günü hatýrlýyor musun? Öyle heyecanlý ve gergindim ki, þeker diyecekken Tuz çýktý aðzýmdan. Sen ve herkes bana bakarken, deðiþtirmeye o kadar utandým ki, yalanla devam ettim. Bu yalanýn bizim iliþkimizin temeli olacaðý hiç aklýma gelmemiþti. Sana gerçeði anlatmayý defalarca düþündüm. Ama her defasýnda korkudan vazgeçtim. Þimdi ölüyorum ve artýk korkmam için hiçbir sebep yok... Ýþte gerçek: Ben tuzlu kahve sevmem! O garip ve rezil bir tat. Ama seni tanýdýðým andan itibaren bu rezil kahveyi içtim. Hem de zerre piþmanlýk duymadan. Seninle olmak hayatýmýn en büyük mutluluðu idi ve ben bu mutluluðu tuzlu kahveye borçluydum. Dünyaya bir daha gelsem, herþeyi yeniden yaþamak, seni yeniden tanýmak ve bütün hayatýmý yeniden seninle geçirmek isterim, ikinci bir hayat boyu daha tuzlu kahve içmek zorunda kalsam da... Yaþlý kadýnýn gözyaþlarý mektubu sýrýlsýklam ýslattý. Lafý açýldýðýnda birgün biri, kadýna Tuzlu kahve nasýl bir þey? diye soracak oldu.. Gözleri nemlendi kadýnýn... Çok tatlý!.. dedi ==

Forum - Lazebura | Nenaskani - Lazlarin Internetteki Sesi, Lazca ve Lazlar FireBoard Forum Bileþeni. Sürüm: 1.0.4 Oluþturulma: 3 December, 2008, 00:18